

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpiac, a város házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit soronként 5 kr-ával számíttatnak.

Belharcz.

Debreczen, február 25.

Mig künn egy birodalom sorsa felett folyik a küzdelem, addig az ország házában egy oly kérdés felett vitáznak, melytől nemesak hazánk, hanem majdnem minden európai népnek jövője függ.

A régi Rómának feslett erkölcsü proletárjai „Panem et circensem” kenyeret és játékot követeltek zsarnokaiktól, még pedig ingyen, a magyar romlatlan erkölcsü földműves osztály, a panemet, a kenyeret kéri, nem kíván egyebet, minthogy politikai sorsának intézői, azon lehetőséget nyujtsák neki, hogy munkája fejében egy oly darabka földet nyerhessen, mely sorsát még szorosabban a hazához kösse.

Nem kutatjuk, hogy ezen követelés mindenben megegyeztethető, az évezredek által szentesített és szentnek tekintett tulajdon fogalmával, de eltekintve az ész definíciójától, érzésünk és szívünk egyaránt azt mondják, hogy ezen néposztály követelése ha nem is tökéletes jogos, de igenis méltányos.

Az élet harcában, majdnem minden osztály felhívja az államot, hogy érdekét védje, a kereskedő, az iparos, a gyáros azt mondja, hogy midőn az állam értők küzd, s érdekeiket előmoz-

ditja, saját magát védi. Nagyon helyes, de bármennyire óhajtanó hogy kereskedelmünk és iparunk fejlődjék és virágozzék, az agrár kérdés rendezése valóságos életkérdés reánk nézve.

Vannak országok, mint például Schweiz, hol az ipar képezi az állami élet alapját, egy másik, mint Anglia, hol az iparon és kereskedelmen nyugszik a jólét, Magyarországon első sorban a földművelés és annak jóléte prosperálásunk alapföltétele.

Igaz, hogy ezen kérdés megoldása a legnagyobb óvatosságot s a legmélyebb állambölesességet igényli, mert annyi ellentétes érdekek kiegyeztetése alig mutatkozik egy más politikai, vagy társadalmi kérdésnél.

Eddigél az ugynevezett agrárszociálizmus csak lappangott s így nem nagy fejtörést okozott törvényhozóinknak, vagy hat év óta akut jelleget öltött s államférfiaiunk színe-java ezen probléma megoldásán próbálgatta erejét. Országunkban is van egy ugynevezett agrárpárt, de ez úgy mint a német anyapárt, nem a földműves nép agrárius bajait akarja gyógyítani, hanem saját javát a nép javának háttérbe szorításával akarja előbbre vinni.

Örvendetesen ezen baj nálunk sokkal enyhébb mint Németországban, mert mig ott az oli-

garchák a legvakmerőbb támadásokat intézik a közjó ellen, addig a mi agráriusainkban van annyi becsület és hazafiság, hogy a nép javát legalább nem akarják arcul csapni, hanem úgy, hogy ők is beismerik a baj létezését és gyógy módokat ajánlanak.

Vessük csak össze gróf Károlyi Sándor és gróf Mirbach beszédeit; gróf Károlyi annyira mögötte áll a német agráriusnak, mint a mennyire a szabadelvűség a német szabadelvűségnek.

Nem akceptálhatjuk gróf Károlyi programját, mert egyrésztben ellentétben áll jól felfogott állami érdekeinkkel, más részt pedig kivihetetlen, de korántsem absurdum. Ő is beösméri, hogy az agrárszociálizmus ellen nemesak esendőrt és fegyvert kell használni, hanem hogy egyik-másik méltányos követelésnek az állambirtok vásárlás és parcellizálás által eleget tehet. Álláspontja a tőzsde iránt sem oly merev és kihívó, mint német érdektársaié, hanem konziliáns és némileg méltányos.

Hogy a fideicomissiumokat védi, rossz néven tőle nem vehetjük, hiszen azok ez idő szerint törvényeinken alapszanak és komolyan egy oldalról sem lettek megtámadva; így a holt kéz birtokai sem, de hogy programja nem átgondolt s eszméi nem tiszt-

TÁRGA.

Temetem a képed . . .*)

Ha hallod, hogy szomorubban
Zug-búg majd az őszi szellő,
Hercadóbb lesz virág s a lomb,
Könnyezőbb a vándor felhő:
Kérdezd meg az őszi szellőt,
A virágot, lombot, felhőt —
S meglásd, mind, mind sirva mondja,
Panaszolja néked:
A ki egykor úgy szeretett,
Temeti a képed . . .

Ha csillagod fönn az égen
Nem ragyog majd olyan szépen,
Mint, mikor még álmodozva,
Szerelemmel veled néztem:
Azt is, azt is kérdezheted:
— Mért volt máskor ragyogóbb, szebb
S meglásd az is csak azt mondja,
Panaszolja néked:
A ki egykor úgy szeretett
Temeti a képed . . .

S hogyha néha éjelenként
Megjelenek álmaidba'

*) Mutatvány a fiatal költő Hajnal álmok ezimel megjelenendő kötetéből.

S karjaidat felém tárod
Ölélsre, csókra hiva:
Már akkor a lelkem felel:
— Csókod többé soha sem kell!
Nem kergetek délibábot,
Nem szeretlek téged!
Elfeledlek, megbocsátok —
Temetem a képed . . .

Kovácsy Kálmán.

A hős.

— Louis de Gramont humoreszkje. —

I.

A főszerkesztő egy kissé idegesen lépett be a segédszerkesztő szobájába.
— Ki irta azt a karczolatot a Royal-klubról?
— Sorilhac.
— Ah!
— Elég ügyesen van megírva!
— Ej, nem arról van szó. Ez a Sorilhac mindig bolondokat csinál... Austranges gróf két urat küldött hozzám.
— Segédek?
— Egyelőre a czikk szerzőjét kérdik.
— Mondtam, hogy Sorilhac.
— Kiadjuk?
— Miért ne?
— De helyt fog-e állni?
— Hm. Ami e kérdést illeti...
— No látja! Nem kompromittálhatom a lapot. Ha ez a szerencsétlen meg-

hátrál, akkor nevetségessé leszünk. Az ördög vigye el ezeket a voluntöröket, mindenféle pletykákba beugratják az embert, aztán kész a baj.

— De a czikk egészen jól van megírva... Beszélnek róla.

— Az mindegy! nem marad más hátra, minthogy magam verekedjek meg, ... Hej, ez a Sorilhac.

Sorilhac nem volt igazi hírlapíró, de más foglalkozása sem igen volt, senki sem tudta miből él. Mindenhol ott van, mindenben szerepel, de senki sem tudja, hogy mi dolga van neki itt is, ott is. Tapossa a járdát, ez az egyetlen látható foglalkozása.

Beakart iratkozni a Royal-klubba, de a szavazásnál megbukott. Ezen feldühödött, megis irta karczolatát és átadta Berthollins segéd szerkesztőnek. Ennek tetszett a czikk. Sorilhac esküdözött égre-földre, hogy a karczolatnak nincs semmi személyes éle, hogy az anekdotákat úgy gondolta ki, az élecek és csipők megjegyzések pedig nem vonatkoznak senkire. Berthollins leadta a cikket és — kész volt a baj, mint a főszerkesztő mondta.

A segédszerkesztő elgondolkozott.

— Ez mégsem járja.

— Mi?

— Hogy ön kockáztassa a bőrét holmi Sorilhacokért.

— Hát mit tehetek mást?

— Gondoltam valamit.

táztak, azon nem csodálkozhatunk, mert maga a földmivvelésügyi miniszter programja sem nyújt és nem is nyújthat egy világos tervet ezen bajok szanálására, mert mint említettük, a baj aránylag újabb keletkezésű, fellelte komplikált, az orvoslása pedig csak ez experimentumokig jutott.

A legfőbb az, hogy a baj konstatálva van s hogy minden oldalon meg van legalább a jó akarat azon segíteni. Világos továbbá az, hogy ez oly kérdés, a mely csak is az állam által megoldható. Ha egyes nagy birtokok, jól fölfogott érdekeiket szem előtt tartva, földbirtokukat, parcellizálás által, úgy szólván forgalomba hozzák, ez mint sporadikus eset a nagy bajon csak kicsit fog segíteni, de ha ezt az állam maga nagy mérvben keresztül viszi, gyökeresen nem oldja meg a kérdést, de minden esetre közelebb viszi a megoldáshoz.

Annyi tény, hogy minden egyes földmivvelésben, melyet egy kicsi birtokhoz juttatunk, egy kitűnő polgárt nyerünk, mely azon erőt, melyet kapott, uzsora kamattal, visszaadja a társadalomnak, mit az iparosról ily biztosan nem mondhatunk. Az ember a hazai földdel összekapcsolva egy oly alkatrészt képezi a hazának, melynél jobbat nem kívánhat.

Éber figyelemmel kíséri ezen processust nemesak minden hazafi, de a külföld szeme is rajtunk függ, lévén Magyarország Európának egyik legkiválóbb földmivvelési országa.

Politikai hírek.

Az orvosi szigorlati rendtartás.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter tegnap délután az orvosi szigorlati rendtartás ügyében értekezletet tartott, melyen részt vettek a budapesti tudomány egyetem és a belügyminisztérium képviselői, összesen kilencen.

A kész kiegyezés.

Bécsből táviratozzák, hogy a kereskedelmi és vámszerződésnek, valamint az osztrák-magyar bank szabadalmának megújításáról szóló törvényjavaslatok már teljesen elkészültek s ezeket április elején fogják a magyar képviselőháznak és az újonnan megalakulandó osztrák képviselőháznak betérjeszteni. A kvótáról szóló törvényjavaslatot csak később fogják benyújtani. Az osztrák-magyar bank szabadalmának ügyében a két pénzügyminiszter még egyszer szóbelileg tárgyalni fog.

A képviselőház ülése.

Budapest, február 24.

A földmivvelési vitát ma maga a miniszter, Darányi Ignác szötte tovább, felelvén Boda és Rigó tegnapi felszólalására.

A kincstári birtokoknál Szende Béla kéri a minisztert: intézkedjék, hogy a Temes-Béga menti községek méltányos árért megkapják a nagykiterjedésű állami birtokok legelőit, mert különben képtelenek ott megélni. Ha pedig bérbe nem volna adható, örök áron kell átengedni.

Darányi Ignác miniszter az állami javak értékesítésénél az árverés mellőzését általában nem tartja lehetőnek. Kijelenti egyébként, hogy tekintettel lesz az ottani hazafias oláh lakosok érdekeire.

A tételt megszavazták.

A következő tételnél Károlyi Sándor gr. védekezett az ellene felhozott vádakkal szemben. Polemizál előbb Heltai Ferenczessel, azután Tisza István gróffal, akiknek vele szemben felhozott vádjait, főleg pedig állítólagos merkantil irányukat igyekezett czáfolni.

Végh Arthur nyomban felelt Károlyi Sándor megjegyzéseire. A kormány — úgy mond — mindent megtett, ami tőle tellett s ami lehető volt a szövetségek érdekében. Ha tovább menne, azok álliberálizmusának állna szolgálatába, akik e köpenyeg alatt egészen más intenciókat rejtegetnek. A legmelegbben ajánlja a miniszternek: maradjon meg az eddigi uton.

A tételt különben elfogadja.

Az élénk helyesléssel fogadott felszólalás után Asbóth János beszélt, majd Rosenberg Gyula reflektált ideájának, a buzakiviteli prémiumnak kritikájához. Csaknem kizárólag Polónyi beszédével foglalkozott.

— Kár! Nem érdemes! — hangzott a jobbfelelről.

Rosenberg Gyula azonban e biztatásnak ellenére elég világosan demonstrálta, hogy Polónyi beszédében minden egyéb volt, csak szakismeret nem s ennek tudandó be az a derűtlenség, amit hatásul aratott. Arról szól, hogy felszeg fejtegetésével az osztrákok malmára hajtotta a vizet, meg egyszerűen komikussá tette magát.

Miután még Zichy Jenő gr. szólott, Tisza István gr. reflektált Károlyi Sándor gróf iménti beszédére. Mindenekelőtt konstatálja, hogy Károlyi épen az ellenkezőket adta szóló szájába, mint amiket mondott.

Amit Károlyi a határidőüzletről mondott, hát az is jellemző az ő liberálizmusára. Ebben is épen az ellenkezője áll az ő állításainak. A gazdának már megvan annyira az önállósága, hogy a maga lábán járjon, s így felesleges ebben a tekintetben olyan rémekről féltetni az országot, a melyek nincsenek.

Az sem utolsó, hogy Károlyi szerint a vidéki takarékpénztárak adáz versenye a hitelt drágítja. Nos, ez egészen új theoria, a melynek megbíráását egész nyugodtan bizza a dologhoz értőkre. Legvégül hangsúlyozta, hogy az használ a gazdaközönségnek, a ki a különböző osztályokat fentartja, s erre különösen felhívja Károlyi Sándor gr. figyelmét.

Az élénk helyesléssel fogadott felszólalás után Darányi Ignác miniszter beszélt röviden a tea-termelésről és a vásárcsarnokról.

A miniszterelnökről Károlyi azt mondja,

— Halljuk.

Berthollins elmondta eszméjét.

— Azt hiszem elég jó tréfa lesz.

— Ha sikerül, jó lesz.

— Utóvégre is mit sajnáljuk azt a majmot? Még csak nem is céhbeli.

— Tegyen úgy, mint tetszik... Austranges gróf segédeinek meg fogom mondani, hogy ki írta a czikket.

II.

Sorilhae a kávéházban volt. Billiárdozott, még pedig nagy szerencsével és így jókedvű volt.

Egyszerre csak észrevette Berthollins és a „lapunk barátja”-i szokásos bizalmaskodó alázatosságával köszöntötte.

Berthollins visszaintett neki. Ah mily dicsőség! Sorilhae sugárzott.

— És ime, Berthollins ur még meg is szólítja.

— Sorilhae ur!

— Parancsol?

— Bizalmas közlendőim volnának.

Letette a dákót és a segédszerkesztőhöz sietett.

Ez azután suttogó hangon a következőket mondta el neki:

— Kedves Sorilhae, az ön karczolata pompás. És épen ez birt rá arra, hogy önt figyelmeztessem arra a csapdára a mibe bele akarják ugratni.

— Ah?

Az este beszélgettek önről. Montclair, a főszerkesztő kétségbe vonta az ön bátorságát. En természetesen védelmembe vettem önt és kijelentettem, hogy olyan embernek ismerem, aki mindenért és mindenkor helyt áll.

— Köszönöm.

— Montclair erre azt mondta: majd meglássuk! — Ahogy később megtudtam, Austragens gróffal, aki jó barátja, összeesküdtek ön ellen. A gróf úgy fog tenni mintha az ön karczolata által sértve érezné magát és elfogja önhöz küldeni segédeit. Rá akar önre ijeszteni; arra akarja kényszeríteni, hogy bocsánatot kérjen. — En épen ezért mondtam mindent el önnek, hogy tudja mihez tartani magát.

— Ördög adta, kiáltott fel Sorilhae, majd tudom én mit csinálók! Rettenetes leszek!

— Jó lesz.

— Meddig viszik a tréfát?

— Egész a kiállásig. Austranges pisztolyt fog választani. Ön engemet nevezzen meg egyik segédjének... és minthogy én töltöm a pisztolyokat... Hiszen érti?

— Tökéletesen.

— Most pedig megyek. El ne árulja magát! Ön nem találkozott velem. Érti? Vigyázzon!

III.

Berthollins olyan ártatlan arccal, olyan őszinte hangon beszélt, hogy Sorilhae tökéletesen felült.

A legkisebb gyanu sem ébredt fel benne. Sőt ellenkezőleg. El volt ragadva attól a gondolattól, hogy most adhatja a hidegvérű hőst. Este bement a szerkesztőségbe, ahova Montclair levélben hívta és a mikor tudtára adták, hogy Austranges gróf a czikk szerzőjét keresi, nagy fennhangon elkezdte kiabálni, hogy csak nevezze meg, nem fél ő az Istentől sem.

Az esetnek híre ment. Tudták, hogy Sorilhae Montclairt és Berthollinst nevezte meg segédeikül és hogy ezek minden feltételt elfogadtak, amit Austranges segédei szabtak. Mindenki bámulta Sorilhae gavallériáját, senki sem hitte volna, hogy ez a naplopó ilyen bátran fogja viselni magát.

Sorilhae pedig büszkén járta az utcákat és jól játszott szerénységgel fogadta ismerősei üdvözlését.

IV.

Megállapodtak a föltételekben. — Pisztoly, egyszeri golyóváltás husz lépés távolság.

Az ellenfelek, segédek és orvosok valahol Páris mellett egy erdőben találkoztak, Sorilhae persze szörnyen nyugodt volt, még mosolygott is, mikor Barthollins a pisztolyokat töltötte.

hogyan Polizei-staat-ot akar csinálni Magyarországból. Nos, van annyi szabadság nálunk, mint akárhol másutt. Csak azért, mert a nemzeti párt a választásból megfogya került ki, abból ugyan nem Polizei-staat következik. Különbö a legigazságtalanabb a miniszterelnököt támadni, a ki mindig a lehető legmelegebben propagálja a mezőgazdasági érdekeket.

Zajos helyeslés volt a visszhang erre a pompás replikára s aztán a tételt megszavazták. Ezzel véget ért a földmívelési költségvetés s a többség Darányit viharosan és zajosan megéljenzete.

Öt perc szünet után a fogadásokról és ragadós tüdőlobról szóló javaslatokat fogadták el.

Az ülés végén Perczel Dezső belügyminiszter felelt két interpellációra.

A krétai helyzet.

A görög kamara tegnapi ülésén a többség indítványt nyújtott be, mely a Kanea bombázatása ellen tiltakozik és utasítatni kívánja a kormányt, hogy folytassa a cselekvés politikáját. Delyannis miniszterelnök kijelenti, hogy az indítvány indokolása bizalmatlanságot foglal magában és ő méltatlannak tartja, hogy ellene tiltakozzék. Az ellenzéki képviselők azt indítványozzák, hogy a kamara fejezze ki sajnálkozását Európa kényszerintézkedései fölött. Delyannis a bizalmi kérdést veti föl. Az ellenzék kijelenti, hogy a szavazástól tartózkodik. Erre a kamara a kormánynak 115 szóval 4 ellen bizalmat szavazott. Hat szavazó czédula üres volt.

A „Köln. Ztg.“ bécsi levelezője megbizható diplomáciai forrásból arról értesül, hogy azok a bécsi hírek, a melyek szerint az osztrák-magyar külügyi kormány a krétai kérdésben a német és angol álláspont között a közvetítő szerepét vitte, téves felfogáson alapulnak. Bécsből nem közvetítő indítvány, hanem a modus procedendiére vonatkozó általános javaslat ment a hatalmakhoz. E javaslat feltevésében annak, hogy a hatalmak elvben megállapodnak Krétának Törökországhoz való állami hozzátartozásában, azt

Felálltak. A vezető segéd megadta a jelt és abban a pillanatban kettős durranás hangzott. Sorilhac ámulva megdöbbenve érezte, hogy egy golyó füttyült el a bal füle mellett, szinte levitte a bőrét...

Ugyane pillanatban látta, hogy a segédek és az orvosok Austrangeshez rohannak, lefektetik és levetkőztetik. Sorilhac, a kinek a kezében még sohasem volt pisztoly, csak úgy találmra lött és golyója ellenfele karjában állt meg.

Most hirtelen megértett mindent. Berthollins rutul-rászedte, szinleltnek mondta a párbajt, pedig az komoly, nagyon komoly volt.

Irtóztatóan elsápadt és térdei elkezdtek remegni. De aztán eszébe jutott, hogy a veszedelem már elmúlt, összeszedte magát és iparkodott megnyugodni.

Miután az orvosok konstatálták, hogy a seb nem veszedelmes, Sorilhac és tanui kocsiba ültek és elhajtattak.

Mindenki hallgatott, Montclair és Berthollins igen furesa szemekkel bámultak egymásra.

Sorilhac azonban egyszerre megtörte a csendet és nagyot ütve a főszerkesztő czombjára így kiáltott fel:

— Terrington, barátocskám! Láthatja, hogy elég jó kezelem a pisztolyt. Azért nem tanácslom önnek, hogy tovább is kételkedjék bátorságomban, mert amint láthatja, könnyen megadhatná az árát.

ajánlja a megegyezés alapjául, hogy Kréta török szuverenitás alatt ugyan, de tág önkormányzatot kapjon. Hogy a sziget paczifikálása ezen az alapon kivihető legyen, felhivandó volna Törökország, hogy engedjen szabad kezet azoknak a hatalmaknak, a melyek kezességet vállalnak a szultánnak Kréta felett való szuverenitásáért, úgy hogy a békéltetési akció befejezéseig a hatalmak helyettesitenék Krétán a szultánt. Ekkor aztán felhívják a hatalmak Görögországot, hogy hagyja el a szigetet és mondjon le minden katonai akcióiról, mert különben a hatalmak kiméltlenül levernék és kiüznék a görög hajókat.

A Havas ügynökség jelentése: A Kaneába székelő konzulok azt az eszmét vetették fel, hogy vegyes csapatokat küldjenek Palaichorába és Kadanoba, hol a keresztények a törököket blokkolozzák. A kaneai bombázásnál egy csendőrtiszt szerint 3 ember esett el, 15 megsebesült. Négy torpedóhajó Kréta északnyugati partján czirkál, hogy élelmiszerek partraszállítását megakadályozza. Hirlik, hogy a görög táborban több napra elégséges eleség van készletben. Az „Eurotas“ nevű görög czirkáló-hajó Kaneába érkezett. A katonai kormányzó a mohamedánokat fölfegyverzi.

A kaneai konzulok a rethymnoi alkonzultól a következő táviratot kapták: A mostani helyzet fenmaradása súlyos következményeket vonna maga után. A törökök követelik a rend helyreállítását és úgy nyilatkoznak, hogy készek annak érdekében még a Görögország általi annexiót is elfogadni.

„Havas ügynökség“ nek Kaneából d. u. 3 órakor jelentik: Az idegen hajók tengernagyai meghívták a görög hajóparancsnokot, hogy együtt tekintsék meg a bombázás helyét, hogy a bombázás hatását megállapíthassák és a sebesültekről, ha ugyan vannak, gondoskodjanak. A tengernagyok ugyanis mindaddig, míg pártatlan részről beigazolva nincs, kételkednek, hogy sebesültek vannak. A görög hajóparancsnok nem fogadta el a meghívást, mert a bombázás okozta nagy izgatottságban a tengernagyok biztonsága iránt kezességet nem vállal.

Konstantinápolyból jelentik: A görög határra 8 lovasezredet és 40 ágyu-üteget indítottak. Kalau vom Hofe basa, török szolgálatban álló német tengerész-tiszt az alakulóban lévő hajórajhoz a tengerész-tábornok főnökéül való beosztását kérte.

Szigeti Szöilössy János.

Hajdúvármegye tisztikarának és közönségének gyásza van, amelyben őszinte részvételt osztozik Debreczen város közönsége is.

Szigeti Szöilössy János ügyvéd, Hajdúvármegye tisztifőügyésze tegnap este 1/2 10 órakor életének 48-ik évében hosszú szenvedés után meghalt.

Mély megindulást keltett a gyász-hír városszerte, habár a katasztrófa nem volt váratlan, mert már hetek óta vigasztalan hírek hallatszottak a főügyész beteg szobájából.

Halála nagy veszteség nemcsak a mélyen sujtott családra, hanem a vármegye tisztikarára is, mely egyik legképzettebb, legderékabb tagját veszítette benne és a társadalomra nézve is, amelynek általánosan kedvelt, minden szépért, jóért és nemesért lelkesedő, munkás tagja volt.

Kisérje sirjába az elköltözött derék

férfit tisztviselőtársainak és a társadalomnak részvéte, kegyelete, mint megnyilatkozó jele annak a rokonszenves szeretetnek, kiváló nagybecsülésnek és elismerésnek, a melynek munkás életében részese volt.

Nyugodjék békében és szerzett érdemeit őrizze meg a kegyeletes emlékezés.

Az elhunyt tisztifőügyész életrajzi adatait a következőkben közöljük:

Szöilössy János született amármegosmegyei Huszton 1849-ik évi február 20-án. Atyja Szöilössy Károly Mármegosmegye alispánja volt. Elemi és középiskolai tanulmányainak bevégezése után az eperjesi jogakadémiát látogatta, ahol 1870-ben ügyvédi oklevelet nyert. Ezután 1871-ben Karczagon ügyvédi irodát nyitott, amelyet 1874-ben Püspök-Ladányba helyeztetett át. Püspök-Ladányban virágzó irodája volt s ott vette nőül Tisza Imre birtokos Karolin leányát, akitől egy Károly nevű fia született.

Vármegosmegyei szolgálatba 1889-ben került, amidőn Hajdúmegye deczemberi tisztújító közgyűlésén tisztifőügyészsévé választották. — Új állásában mint kötelességtudó, pontos hivatalnok, mint kiváló jogász csakhamar kivívta tisztviselőtársainak rokonszenves elismerését s a vármegosmegye közönségének tiszteletét és becsületét.

Hivatalának és családjának élt, de azért ott láttuk minden nemes társadalmi mozgalomban is. Nyílt, vendégszerető házat tartott s szerette a jó társaságot.

A millenniumi hódoló diszfelvonuláson Hajdúmegye diszbandériumát vezette és Hajdúmegye millenniumi lobogóját vitte a velünk ünneplő király elé. Ki hitte volna, akkor, hogy azzal a daliás, élettől duzzadó emberrel ilyen hamar végez az örök elmulás?

Néhány hóval ezelőtt élére állott egy mozgalomnak és megalakította a polgári takarékos és segélyező egyletet, amelynek elnöke volt.

Betegsége karácsony táján keletkezett. Erős meghülés következtében diphteritisbe esett, amely dacára a legkiválóbb orvosi gyógykezelésnek és az önfeláldozó ápolásnak, átment a vérbe. Állapota már két hét előtt válságosra fordult. Dr. Losonczy Almos vármegosmegyei tisztifőorvos már akkor megállapította, hogy az orvosi tudomány nem segíthet a nagybetegre.

Mégis a maga és a család megnyugtatóására meghívta Korányi egyetemi tanárt a beteghez. Korányi vasárnap érkezett meg és a konzultálás mindenben megerősítette tisztifőorvosunk véleményét.

Tegnapelőtt az esti órákban a beteg látszólag jobban érezte magát s lapokat kért, de azután ismét rosszul lett. Elvesztette az eszméletét, amely azóta csak időnkint tért vissza.

Tegnap az esti órákban már ijjesztő mérvben közeledett a katasztrófa. Este fél 10 órakor elvégezte gyilkos munkáját a halál, a kiváló férfiú nemes szíve megszünt dobogni.

A halottas ágyat a mélyen sujtott özvegy, Rásó Gyula kir. tanácsos, alispán és Losonczy Almos tisztifőorvos állották körül.

A katasztrófa bekövetkezése után a vármegosmegházára kitűzték a gyászlobogót, a vármegosmegyei tisztviselők pedig elhatározták, hogy szeretett kartársuk haláláról külön gyászjelentést adnak ki, ravatalára gyászuk jeléül koszorút helyeznek és testületileg vesznek részt a temetésen.

A mélyen sujtott család a gyászesetről a következő jelentést adta ki:

A legmélyebb fájdalommal és megtört szívvel tudatjuk a forrón szeretett jó férj, apa, fiu, testvér, vő, sógor és rokon Szigeti

Szöllőssy János Hajdúvármegye tiszti ügyészenek folyó 24-én éjjeli fél 10 óraker életének 48-ik, boldog házasságának 17-ik évében 2 havi szenvedés után bekövetkezett elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 25-én d. u. 3 óraker fognak Miklós-utca 1912. sz. háznál tartandó ima után a Kossuth-utcai sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni, mely végtisztességtételre rokonainkat ismerőseinket barátainkat bánatos szívvvel meghívjuk. Kelt Debreczenben, 1897. február 25. Bánatos neje: Özv. Szigeti Szöllőssy Jánosné, szül. Tisza Karolina. Egyetlen gyermeke: Szigeti Szöllőssy Károly. Szerető édes anyja: Özv. Szöllőssy Károlyné. Egyetlen testvére: Özv. Héder Lajos gyermekeivel. Nagyiday Menyhért mint nagybátya. Id. Tisza Imre, mint ipa. Tisza Zsigmond és ifj. Tisza Imre, mint sógorok. Özv. Vargha Károlyné mint sógorné gyermekeivel. Tisza Ilona férj. Molnár Sándorné gyermekeivel; és számos rokonok nevében is. Béke poraira! A temetést Kernáts „Kegyelet” temetk. int. rendezi.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapárta mindennap d. u. 2 óraker csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „étfőn”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 óraker, ünnepnapokon d. e. 11 óraker.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasótárem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig. Famunkatánítás, kézügyesítő egyesület A főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járásbírószó szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a ízelek megjelenhetnek minden szerdán.

DEBRECZENI ELLENŐR.

1897. márczius 1-ével új előfizetést nyitunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Márczius hóra	1 frt — kr.
„ 1 től április 30-ig	1 „ 67 „
„ „ május 31-ig	2 „ 50 „
„ „ június 30-ig	3 „ 50 „
„ „ decz. 31-ig	8 „ 50 „

Kérjük azon t. oz. előfizetőinket, kiknek előfizetése február hó végével lejár, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig úgy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket velünk közölni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakapást szenvedjen.

Időjárás.

A központi meteorologiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Február 25. —

— Változó felhőzet. — Száraz. — Hőcsünyedés. —

— **A vásárosarnok ügye.** Dr. Balkányi Miklós újból napirendre óhajtván hozni a vásárosarnok építésének általa kezdeményezett ügyét, e tárgyban eddig tett tanulmányainak eredményét és a Fellner Sándor műépítész által készített tervrajzokat a városnak ajándékozta, segítségére a további munkálatoknak. A tanács elfogadta a pár ezer forintba került ajándékot s a terveket kiadta Stahl Géza főmérnöknek azon megbízás mellett, hogy azok felől és általában vásárosarnok létesítéséről tegyen javaslatot.

— **Debreczeniek a miniszterelnök ebédjén.** Bánffy Dezső báró miniszterelnök tegnapelőtt ebédet adott, melyre számos országgyűlési képviselő volt hivatalos, köztük Kiss Albert és Thaly Kálmán országgyűlési képviselők.

— **A Bika szálloda új bérlője.** Mióta az öreg Fehér Herman, a vidék legismertebb és legnépszerűbb szállodása, a messze földön híres Bikaszálloda bérlője lehunyt szemeit s elköltözött oda, ahol többé nem kell nyájason mosolyogni a vendégek, utódai, akik beleültek atyjok örökébe, folyton nehéz anyagi zavarokkal küzdöttek. E miatt vette az özvegy társul maga mellé a szálloda éttermének főpincézerét, Tatár Gusztávot, hogy az ő szakértő vezetésével mellett majd csak megint zöld ágra vergődik az üzlet. A városi tanács is elfogadta Tatárt bérlő társul, akiben elegendő anyagi és üzleti garanciát látott. Csakhogy az új bérlőtárs óriási terhet, hir szerint nyolczvan ezer frt tartozást vállalt el, amikor a Bikát kezelése alá vette. Ugy látszik vagy nem ösmerte ő sem teljesen a viszonyokat, vagy nagyon is vérmes reményeket fűzött az új vállalathoz, olyan fejős tehénnek képzelvén ezt a Bikát, amelyből aranyat lehetne fejni. Az utolsó időkben már a bérlők Tatár Gusztáv minden igyekezete mellett is alig-alig tudták teljesíteni fizetési kötelezettségeiket s az idej farsang elején pedig a bálozó ifjuság rémületére ahhoz állott közel a híres Bika, hogy csödbe kerül és valamelyik tömeggondnok kezébe kerülnek az aranyos diszterem kulcsai. — A bérlők helyzete immár tarthatatlan volt. Mig végre mentő fordulat állott be, ami úgy a bérlőkre, mint a hitelezőkre s magára a város közönségre nézve is a legjobb kibontakozást biztosítja. Előkelő, gazdag polgárokból konzorezium alakult az egész Bika szálloda átvételére s az üzlet tovább folytatására. A konzorezium nevében dr. Bakonyi Samu ügyvéd tegnap adta be a tanácshoz a kérvényt a bérlői szerződés átruházása iránt. E betéti társasággá szervezkedő szövetkezet tagjai Kardos László, Csanak József, Áron Lenő, Márkus Miksa, Weisz Sándor, Liederman Mihály kereskedők, Kovács János hentes, Jámbor János gazdálkodó, Berger Jenő építész és Thieszen Arthur tapéta gyáros. A Bika szálloda évi bére jelenleg 15,000 frt, jóval kevesebb, mint amennyi e hatalmas épület bekerülési költsége rendes kamatozásának megfelelő. — Az özvegy Fehér Hermannéval és Tatár Gusztávval kötött szerződés 1893-ban kelt és 12 évre szól; tehát még 9 év van hátra, a meddig az új bérlő társaság vezetheti Debreczennek ezen legelső szállodáját. A tanács már legközelebb tárgyalás alá veszi konzorezium kérvényét.

— **Az izr. jótékonycélu nőegylet bálj**, iránt mely szombat este lesz a „Bika” szálloda disztermében nagy az érdeklődés. És nem ok nélkül. A bál a legszebb, a legsikerültebb egyike lesz, a melyet a nőegylet valaha rendezett. Az elnökség élén Dr. Balkányi Miklósné, éjjel nappal azon fáradozik, hogy a bálozó

közönséget valóban szép megjelölésben részesítsej. És e megjelölés: annál is inkább lesz ritka valami, amennyiben semmiféle attentatumot nem fog intézni a bálozó közönség tőreai el.

— **Az ezredéves kiállítás diplomái.** Az ezredévi kiállítás igazgatósága maradandó művészi emlékekkel kedveskedik azoknak, a kik bármi téren hozzájárultak a nagy nemzeti vállalkozás sikeréhez. A kiállítóknak és egyáltalán mindazoknak, akiket a jury kitüntetésre méltatott, diplomákat fog adni. A diplomák tervezetét Benezur Gyula és Vágó Pál festőművészek rajzolták.

— **Fásítás az István-nádor-uton.** Az a javaslat, mely az utczák új elnevezéséről készült István-nádor-ut névre akarja kereszteltetni a Péterfiáról a gőzmalom előtt a méntelepig vezető szép széles utat, melyet nem régen még hatalmas kanadai nyárfák árnyékoltak. A nyárfák harmad éve kidőltek a fejsze csapásoktól, melyeket a szomszédos szőlőskert birtokosok kivánságára indítottat vastag törzseiknek a tanács. Most a tanács a rendetlenül nőtt öreg akáczfákat is kivágatja s helyökbe linea-egyenesen 6—8 éves fiatal akácok ültetését rendelte el, az erdőmestert azzal is megbízván, hogy a gyalog utat is egyengettesse el a közeledő tavaszon.

— **Meghívó gazdasági szakelőadásra.** A debreczeni gazdasági egyesület a város-ház nagy tanácstermében szakelőadást rendez, melyre egy a gazdasági egyesület tagjait, valamint az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. Ezen előadás a homoki szőlők telepítéséről már tartott előadás folytatásaként a szőlőművelés stb. munkákról fog tartani Szabó Lajos volt vinczellér iskolai igazgató a léta és deb-minta szőlőtelepek igazgatója által. Az előadás f. 1897. év mártius hó 2-án kedden délután 5 óraker kezdődik. Ezen — belépő díj nélkül rendezett előadásra felhívjuk az egész gazdaközönség figyelmét és felkérjük a minél nagyobb számban való megjelenésre. Debreczen, 1897. február 25. Váczy János, elnök. Rickl Antal, alelnök.

— **A hatóságok kiadványai az akadémiáknak.** A kulturminiszter felkérésére a belügyminiszter leiratot intézett a törvényhatóságokhoz, hogy a hatóságok által közzétett hivatalos kiadványokat az egyetemeknek s az összes jogakadémiaknak könyvtáruk részére, ha nehézségekbe nem ütközik, egy-egy példányban küldjék meg. A felsorolt jogakadémiaik között van a debreczeni jogakadémia is.

— **Vakmerő rablógyilkosság a fővárosban.** Az élet és vagyonbiztonságot az országutakon, pusztákon, erdőségekben lassanként helyreállította a pandur és később a zsandárfegyver, kipusztítván a szabad ég alatt dolgozó betyárokat, szegénylegényeket, mig a városokban, hol a rendőr és detektiv szeme a kőfalaktól nem igen messze láthat, rejtve garázdálkodik a bűn. Napról-napra hallunk sikkasztásokról, csalásokról, lopásokról és rablógyilkosságokról, melyeknek tettesei igen sokszor jókor elkerültek az igazságszolgáltatás büntető kezeit. Különösen rohamosan fejlődő fővárosunkban mutatkozik mind erősebben a világvárosok általános baja, a gazembe-rek sokasodása és azok vakmerősködése. Általános konsternációt keltett a fővárosban az a vakmerő rablógyilkosság, melyről először az éj folyamán a következő táviratot kaptuk:

Budapest febr. 25. Tegnap este nyolcz óraker Haas népszínház utcai órák üzletébe benyitott egy ismeretlen ember. A mit sem sejtő tulajdonost leütötte, a légszeszlángot

lecsavarta, s a kezeügyébe eső órákat, ékszerket hamarosan összepakolta s azután az elrabolt értéktárgyakkal elmenekült. Arendőr-ség nyomozza.

Későbbi értesülésünk szerint azonban nemcsak rablás, hanem gyilkosság is forog fenn, mit a budapesti rendőrfőkapitányságtól a debreczeni rendőrfőkapitánysághoz ma reggel 6 órakor érkezett következő távirat is megerősít: Rendőrfőkapitányság Debreczen. Tegnap 24-én este 7 órakor Budapesten a népszínház-utca 44. szám alatt Haas órakereskedőt fejére intézett tompautékkal meggyilkolták és üzletéből 5 drb. kettős fedelű ezüst remontoire órát és 60 drb. köves arany gyűrűt és 12 drb. arany jeggyűrűt elloptak. Gyanusítatik egy 24—26 éves közép magas sovány arcú, kis fekete bajszú, rövid fekete, kabátos kivágott mellénnyel, vasalt fehér inges, vörös máslis nyakkendő, pepita nadrágos és kemény fekete kalapot viselő iparossegéd kinézésű egyén. Társa ennél magasabb, hosszú kabátot viselő egyén. „Főkapitányság”. A rablógyilkost főváros- és országsszerte nyomozzák.

— **Esküvő.** Fényes esküvő színhelye volt tegnap délben a nagy templom. A debreczeni függetlenségi párt alelnökének *Kertész János*nak unokájával *Kéry Juliskával* esküdött ott örök hűséget *Guba Dániel* nagy létai földbirtokos. Az eskütést *Kiss Albert* lelkész orsz. képviselő végezte, aki szép beszédet intézett az ifju párhoz. — A nász nép Debreczen város előkelő polgárcsaládaiból állott.

— **Géza napja.** Városunk két rokonszenves tisztviselője, *Stahl Géza* főmérnök és *Udvarhelyi Géza* városi gazda ma ülik névnapjukat, ennek a jó, egyesegyedül csak magyar névnek a napját, mely, mint gondoljuk, bár ezt nem tudjuk, nem mint szent jutott a kalendáriumba, hanem csak a magyar naptárakban, hanem csak a magyar naptárakba. *Stahl Géza*t ma sokan fölkeresték hivatalában s elhalmozták mindenféle jó kívánsággal ami ifju főmérnökünket. *Udvarhelyi Géza*nál pedig este gyűlt egybe nagy és szép társaság, s a fáradhatatlanul szives kis feleségével csaknem kora reggelig nyuló éjszakán át munkálkodtak vendégeik szives látásában. Csiky Lajos theologiai dékán, Oláh Károly városi szenátor, Medgyaszay Miklós árvaszéki ülnök, Szabó Zsigmond kereskedő és még többen toasztokban adtak kifejezést jó kívánataiknak, melyeket a háziak s hozzátartozóik iránt az egész vendégsereg nevében tolmácsolhattak.

— **A főiskolai gyorsíró egyesület** f. hó 21-én tartotta meg félévi írásversenyét, melynek eredménye a következő: gyakorlóknál I. díjat nyerte a perzenkénti 200 szótagos fokozat Madarassy Gyula 1 jh. II. díjat (perzenként 150 szótag) Simon Imre 7. o. Haladóknál: I. díjat Herdliczka Ernő 7. o. II. díjat Mohácsy János 1 jh. III. díjat Skravina Ottó 7. o. Kezdőknél: I. díjat Tóth Dezső, II. díjat Szabó Ernő, III. díjat b. Tóth János, s megdicséretetett Oláh Gábor. A dictatum a gyakorlóknál, haladóknál 5—5 perzig tartott s a díjakat gyorsírási művek és oklevelek képezték.

— **Jubileum Székelyhidon.** Az Érmel-leki Takarékpénztár vasárnap tartott rendes évi közgyűlése nagyon szép ovációkban résztesítette vezérigazgatóját *Penkert Mihályt*, abból az alkalomból, hogy 20 éve vezet az intézet ügyeit. Fényes Endre részvényes tartalmas beszédben méltatta a

jubiláló vezérigazgató érdemeit, kiemelte, hogy ma a közérkölcök oly fokú hanyatlásával szemben, minthogy azok a társadalmi viszonyokban mutatkoznak, nagyon megbecsülendő, ha tisztességes munkával, egészséges szellemmel találkozunk. Reá mutat arra a léha nagyvási hóbortra, a bűnös kinövésekre, melyek ellen társadalmilag lehet csak éskell védekezni. És mert társadalmunk egészséges, örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy ennek egyik tényezője iránt a tisztelet és elismerés adóját lerója; aki 20 évi becsület, csüggedést nem ismerő munka embere, aki ez intézet hitelviszonyai és vagyonának a szilárdulása körüli feladatát hűen teljesítette és a nagy közönség osztatlan bizalmát bírja. Ennek elhangzásával lehullott a lepel a vezérigazgató olajfestményü arczképéről, melyet a részvénytársaság készített, azzal a rendeltetéssel, hogy az intézet üléstermének díszül szolgáljon. Délben a jubilláns tiszteletére ebéd volt, melyen a részvényesek nagyszáma mellett számos vendég és vidéki társintézetek küldöttei jelentek meg. Számos üdvözlő távirat is érkezett; köztük *Kövy Lajostól*, a debreczeni közgazdasági bank vezérigazgatójától.

— **Honvéd őrmesterek a szegényeknek.** A debreczeni honvéd őrmesterek vasárnapi táncmulatsága szép összeget eredményezett a helybeli árvák és szegények fölsegelésére. A rendezőség ma juttatta el illető helyeire a szétszított tiszta jövedelmet. Így a polgármesteri hivatalnak a városi szegények javára 17 frt. 50 krt. adtak át. A négyletti árvaház pedig értesülésünk szerint 40 frtot kapott a derék őrmesterektől.

— **Halálozás.** Özv. Revisnyei Mathatides Gusztávné született Handtel Luiza asszony tegnap 74 éves korában rövid de súlyos szenvedés után meghalt. A megboldogultnak hült tetemei február hó 26-án délután 3 órakor fognak az ágostai hit. ev. egyház szertartása szerint a városi közkórházból a Kossuth utczei sírkertben örök nyugalomra tétetni. Handtel Vilmos az alföldi takarékpénztár igazgatója testvérét gyászolja a elhunytban. A temetést Kernáts „kegyelet temetkezési intézet” rendezzi.

— **Köszönetnyilvánítás.** K. D. hátramaradt családja lapunk útján mond köszönetet a Magdolna előadásán befolyt 77 frt. 90 kr. segélyért, a *Widder Miklóská* ravatalára szánt koszoru megváltásául átvett 10 frt. segélyért és *Komjáthy János* színigazgatónak a színház átengedéseért.

— **Okirathamisító körjegyző.** Kléger Bélakenézli körjegyző ellen szigorú vizsgálat folyik Szabolcsmegye alispáni hivatalában, mert okiratot hamisított, zsarolt és az 1893. évet megelőző irattárt elásta. Minden bizonynyal állását veszti.

— **Politirozott nők.** Valahányszor New-Jork előkelő hölgyvilága ugynevezett nagy toilletet csinál egy bábra, vagy egyéb hasonló alkalomra, hogy fel-tünést keltsen, akkor rendszeren kifényezi, kiesiszolja a karjait és vállait. A bőr kifényesítésének módja a következő: Először megmossa az illető karjait rózsavízben, de jó alaposan. Mikor ez megtörtént, akkor arany krémmel keni azokat be, mely mintegy negyedóráig marad rajta. A negyedóra elteltével egy egész finom flaneldarabbal töröltetik le az arany festék, s helyette „Baby“-puderrel hintik be a kifényesítendő tagokat és ezt ismét nagyon gondosan eldörzsölik a testen, hogy jól rá tapadjon. Ha a nő ezen a procedurán keresztül ment, akkor testbőre teljesen fényessé

lesz akár a csiszolt márvány és csodálatosan finom formát kölcsönöz a testnek. Kétségtelen, hogy ennek a hű divatnak óriási-lag fel fognak szaporodni a kedvelői, a tengeren innen is.

— **Az öngyilkos gyáros.** Lapunk tegnapi számában már megemlékeztünk *Brämmer Henrik* budapesti csokoládé és csukorkagyáros öngyilkosságáról, kinek szomorú esete annyival inkább érdekel bir a debreczeniekre, mert özvegyen maradt felesége *Kellner Éva* egy itteni intelligens földbirtokos család sarja. Bizony, bizony, a kik az Andrassy-uton és a Váci-utczán sétálgatva a *Brämmer-féle* csokoládé és csukorka üzletek fényes kirakatait látták vagy a nyáron a kiállításon ama nagy költséggel, pazarul berendezett díszes pavillont csudálták, hol egy miniatür-gyár az érkezők előtt készítette a csokoládékat, bizonyára nem gondolták, hogy annak a tulajdonosa mennyi bajjal, anyagi zavarral küzdök. *Brämmer* szorgalmas és népszerű ember volt. Hiába dolgozott azonban éjjel-nappal s tökéletesítette gyártmányait, üzletei, gyára nem jövedelmeztek többet. Az ezredéves kiállítás 40.000 frt veszteséggel záródott reá nézve Ennyit fektetett kiállítás tárlatába s e kiadás fedezésére ugyszólván egyetlen krajezár sem vett be. A mult esztendő óta a hivatalos lap árverési rovatában ugy szólván minden nap megfordult a neve. Nem ré-giben mintegy 12000 frtos tartozást kellett volna kiegyenlíteni, de erre képtelen volt, új kölcsönt nem kapott s halasztást sem. Legutóbb már háromnegyed év óta sem gyáranak bérét, sem négy szobás lakásáért nem tudott fizetni. Az üzletében lévő alkalmazottak esupa fiatal leányok, a kiket 500 forint óvadék ellenében elárusítók gyanánt alkalmazott, hónapok óta nem kaptak egy krajezár fizetést sem. Sőt tegnap előtt óta a gyárban is szünetelnie kellett a munkának, mert a légszusz társulat elvitette a gyárból a gázórát, minthogy *Brämmer* ott is hónapok óta nem egyenlített ki a számlát. Ugy látszik, hogy e folytonos anyagi gondokat már nem bírta tovább s mivel más mentséget nem talált, a revolverhez folyamodott. *Brämmer* vasárnap Debreczenbe jött s meglátogatta feleségét, meg két kis gyermekét, kik ide költöztek apósához. Hétfőn este érkezett vissza a fővárosba. Ott járt József-köruti üzletében is és meghagyta, hogy reggel 9 órakor fűtsenek be a szobájában. Vitt magával egy üveg konyakot és este fél 11 órakor hazament lakásába a József-körut 18. számú házának harmadik emeletére. Kedden reggel aztán a hálószobájában, — melynek ajtaját lakatossal nyitatták ki — megtalálták a gyárost ágyán fekvő, nagyvértesa közepette, halántékán tátongó sebbel. Az öngyilkos gyárost kellemes modoráért a fővárosi társaságokban nagyon kedvelték. *Brämmer* kedden este 8 órakor visszautazott a fővárosba, hogy a szomorú véget ért férje temetésére melyen sujtott szívvel megtegye az intézkedéseket.

— **Küry levele.** A *Maypole Soap* vezérképviselőségének Budapesten. Kötelességemnek tartom, hogy elismerésemet nyilvánítsam a kitűnő *Maypole* angol festő szappanért, melynek festői eredménye valóban meglepett. A különböző színezeteknek finomsága, frissége és hogy ezen kitűnő találmánnyal régi, hasznavehetetlen ruhákat egész újjá lehet változtatni, várakozásomat felülmulat. Nem fogom elmulasztani a *Maypole Soap*ot társaimnak legmelegebben ajánlani. Tisztelettel *Küry Klára*.

— **Egy helybeli részvénytársaság tisztviselője,** ki kereskedelmi akadémiai bizonyítványt és kellő szakképzettséggel bir, mellékfoglalkozást keres a délutáni, illetve az esti órákra. — Elvállal könyvelést, vagy bármely irodai munkát. Címe megtehető a kiadóhivatalban.

Színház.

Budapesten.

Tegnap kezdte meg négy estére terjedő vendégszereplését színházunkban Ujházi Ede a budapesti nemzeti színház kiváló művésze. A színház bérletszünetben is megtelt s a közönség lelkes tapsokkal ünnepelte a művészt, aki a Budapestben ezimű rég nem látott vigjátékban játszotta kiváló művészi sikerrel *Békés Zsigmond* csikszéki birtokos szerepét.

A művész valódi kabinetalak volt, a papucshősök mintaképe, akinek kényszerű erélyeskedése ment volt minden természetellenességtől s jóízű derűt árasztott a tapsoló nézőtérre.

Az előadás sikerében nagy része volt Szilágyi Vilmosnak (Weisz), *Locsareknének* (Klára), Kiss Irénnek (Boresa), Molnár Rózsának (Laura), Szabó Irmának (Paula) és Vidornak (Endre.) Cserényi Adél (Anikó) kellemetlen volt.

A művész ma este a Sevillai borbély című vigjátékban lép fel.

* **A holnapi est.** Holnap, pénteken este Ujházy Ede, a nemzeti színház ezen egyik legkiválóbb művésze harmadik fellépésével pompás, élvezetes estélyre van kilátásunk a színházban. Három egy felvonásos kerül színre. Az első *Péntek este*, a Párisban élő Szomorj Dezsőnek kedves, poetikusan színműve, mely a nemzeti színházban Ujházy magas művészettel történt előadásában nagy sikert ért el. A második szám *Szép Galathea*, souzpe mythologiai vig operettje lesz, *Ruzsinszkyval* a címzéserepben és *Püspöky* Mydásával. Befejezi az estét a *Katonásan*, Andreaszky Jenő egy felvonásos pompás vigjátéka, melyben Garday nyugalmazott huszárnagy szerepét nagynevű vendégünk Ujházy Ede fogja interpretálni. Az érdekes színházi estre felhívjuk a közönség figyelmét.

* **Ujházi Ede vendégfelléptei.** A színházi bizottság köréből ma felszólították Komjáthy János színikazgatót, hogy Ujházi Ede vendégfelléptéből kettőt bérletben tartson meg a bérlők méltányos kívánságához képest. Komjáthy János színikazgató a felhívásra kijelentette, hogy igyekezni fog a bérlők kívánságát teljesíteni, de ezt csak úgy teheti, hogy a művészt sikerül még két, összesen tehát hat, vendégfellépésre megnyerni.

A vidék érdekében.

— Miniszteri rendelet. —

A vidéki városok kereskedelmi forgalmának fejlesztéséhez gyakorlati uton van hivatva hozzájárulni Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter tegnap az összes kereskedelmi és iparkamarákhoz intézett körlevele, mely mutatja, hogy a kereskedelmi miniszter mily melegen karolja fel a mezőgazdaság érdekeit is és a mely igazolja, mennyire össze vannak nőve a kereskedelem és a mezőgazdaság érdekei. A körlevelet, mely tegnap az aradi kereskedelmi és iparkamarához is megérkezett, a következőkben közöljük:

Tudvalevőleg az ország számos helyén ma is még oly vásárok is fentartatnak, melyek fentartását közgazdasági és közforgalmi szempontok egyáltalán nem teszik indokolttá, mert míg alárendelt jelentőségűek által a helyi forgalmat nem mozdíthatják elő s így a helyi szükségletek kielégítésére is alkalmatlanok, addig másrészt ezen alárendelt jelentőségű vásárok a kereskedelmi empóriumokra hivatott nagyobb vidéki vásárok fejlődését is gátolják, sőt a tapasztalat is bizonyítja, hogy a vásároknak ily szétforgácsolt módon tartása a vásároló iparos és kereskedő anyagi károsodásával jár, mert a nép megszokottságával lépést tartani és

vásárokat felkeresni kénytelen, míg a vásárlátogató közönség, csak hogy a vásárokat látogathassa, vételi szándékát egyik vásárról másikra halasztja.

Rég felismerte a kamara is ezen visszasságokat és valahányszor elem vásárendelvényezés iránti kérvény terjesztett, mindenkor bekívánandónak tartottam a kamara véleményes jelentését és mindig a felhozott objektív okok alapján igyekeztem dönteni; de a kamarák eddigi véleményeiben rendszerint csak azon körülmények kiderítésére szoritkoztak, hogy a helyi szükségletek kielégítése teszi-e a vásárjog engedélyezését, míg részéről e tárgyban azon fontos mozzanat mérlegelését is szükségesnek tartottam, hogy vajjon a vásároknak valamely községhen való engedélyezése mily befolyással lehet a környéken levő nagyobb városok fejlődésére.

Számos közgazdasági indok teszi ugyanis szükségessé, hogy a vásári forgalomnak ily empóriumképes helyeken való központosításával is igyekezzünk a nagyobb vidéki városokat előmozdítani, mert a forgalom ily irányuló nevelése fogja eredményezhetni, hogy ezen városokban folyton újabb és újabb szükségletek és igények (városrendezési, nagyobb építkezési szükségletek stb.) keletkeznek, melyek míg egyrészt az ottani iparosság és kereskedők hasznos foglalkoztatására vezetnek, addig ezen újonnan megnyitott keresetforrások által a vidék mezőgazdasági kézi munkaereje, mely tapasztalat szerint a főváros atrációjára folytan, a mezőgazdaság kárára mindinkább gyűrűl és illetve drágul, a jelzett cél megvalósítása mellett a mezőgazdaság céljaira megóvható lesz.

Midőn tehát részéről ezuttal is hangsúlyozom, hogy a vásárok, pótvásárok és vásáráthelyezések iránti kérvények tárgyalásánál a fenti tekintetek szigorú szem előtt tartásával szándékozom eljárni, felhívom a kamarát, hogy mindenkor bekívánandó véleményes jelentésénél ezen szempontokra is kiváló súlyt helyezzen.

A primadonna öngyilkossága.

Ne tessék megijedni; nem tragikus végű ez a história. Igaz, hogy ott kísért körülötte a halál árnya — de csak az árnya, a jótékony álmok, a másvilágba ragadó mámor.

A mámor voltaképp — Amor műve volt. Természetes! Lilla úgy járt, mint Goethe hires Bűvészinasa: annyi varázslatot terjesztett maga körül, hogy a szívek elektromos tulteltsége végre őt magát is megtámadta. Báj, pajkosság, esengő hang s az öltözködésnek az a művészete, a melyről joggal kérdezhetni: hogyan tud ilyen kevés szövetből ruhát teremteni — mindez érdekessé tette és nagy sikerekhez juttatta Lillát. Valahányszor fellépett: rajongó lelkesedéssel tapsolta a földszint s a páholsor frakkos vagy esillogó egyenruhájú előkelősége; nincs az a bengáliai tigris vagy tigressza, a melyik véresebb pusztitást végezne pár óra alatt, mint Lilla végzett a szívekben egy-egy operette előadásakor.

Persze, az ő korszója is addig járt a kutra, míg el nem tört. Indiszkrétek, lovagiatlanok nem akarunk lenni, hát nem nevezzük meg azt a várost, a hol Lilla társasága éppen akkoriban játszott, mikor a daliás alispán visszaérkezett nászutazásáról. Egy szép este a friss menyecskének olyan barátnői jöttek vendégül, a kik elől az alispán a — színházba menekült; természetesen az első páholyba ült s mi tagadás? bizony szívesen kísérte figyelemmel a chik megtestesülését: Lilla játékát. Az alispán igazi férfias szépség volt; ki tehet róla, hogy a primadonna szíve is ez egyszer tüzet fogott. . . . A darab első felvonása után Lilla csak az első páholyban játszott, a deli alispán tapsaira bol-

dogan hajlongott, s a diadal biztos tudatában várta a történetdöket: levélkét, pezsgős vacsorát édes kettesben — no meg a mi következni szokott: fényes új toaletket, virágszüretet. . .

Alispán uram azonban a darab végén, derék férjhez illő módon hazahajtott aranyos kis feleségéhez; hogy is jutna eszébe ő mellette holmi futó kaland?!

Lilla felindultan hazasietett — várt, várt. Egymásután vesztette el reményének egy-egy szirmát, az unalmas, magányos negyedórakból órák lettek; szerelmi lázát végtelen elkeseredés váltotta fel — zokogva ismételtette kegyetlen elhagyatottságát. . .

Hirtelen előszedett egy üveget a szekrényéből, s ezzel a kiáltással — a mire a szomszédság is felriadt —: „nem, ez így nem élet!!” egy hajtásra fenéig üritette tartalmát. Elettelenül lehanyatlott: szép feje, félkarja a pamlagon, teste a szőnyegen. . .

Reggel rémhir járta be a várost: Lilla megmérgezte magát.

Oriási esődület támad a ház előtt. Orvosok nyitottak be a raffinált izléssel butorozott budoárba; kinn az elfogadó teremben az „arany ifjuság” nézte egymás bus arezát.

Az okos doktorok szörnyüködve csóválták fejüket: hogy is lehet ebből a remek barack-cognac-ból, a melyet a kecskeméti Első Alföldi Cognacgyár Részv.-Társaság oly mesés olesón veszteget — egyszerre ennyit inni?! igaz, hogy pompásan izlik, de az egészséget egyszerre felhajtani s a várost így elrémiteni — mégis csak sok!

A felocsudott primadonna csak egy pár üveg barack-cognac-kal és barackcrème-mel bírta lecsillapítani vendégeit. Mondogatták is: „ez a crème a likőrök királya!”

Hogy ennél a két italnál nincs a világon jobb; magam is aláírom.

Reporter.

C S A R N O K.

Álmok álmodója.

Irta: Róhoz Andor.

Mikor Holló Pál, a zseniális festő a szentgergői földesur házába érkezett, hogy annak újonnan épített vadászkastélyát freskókkal díszítse fel, szentgergői Csizsér Tamás, a nagybirtokok dús gazdag ura már tíz év óta élt boldog házasságban feleségével, ki a három Kelemen leány legszebbike volt.

Két vármegye ifjusága versenyzett Kelemen Laura kezéért, de az ő szíve hideg maradt. Egyszer aztán arra ébredt az öreg Kelemen, hogy inog alatta a nagy kelemenföldi dominium és kiszökik a lába alól, ha valahogyan meg nem láncozolja. Csakhogy az uradalmi kovácsnak nem volt a kívánatos lánchoz való matériája, lévén az arany a tankönyvek tanúsága szerint egyike a legkritkábban előforduló érczeknek. Így történt aztán, hogy az öreg Kelemen maga elé idézte egy reggel a szép Laurát, ki még az nap délután, hideg mosolygással mondotta Csizsér Tamásnak: „Igen”.

Es éltek vala esendesen, nyugodtan. Kétszer esztendőben megélénkült a szentgergői kastély, az erdők a hajtók kürtjeitől viszhangzottak és az ebédlő nagy asztala görnyedezett a rája rakott drága ezüst edények és az évszázados arany billikomok sulyától. A szép Laura mosolygott mindenkire. Nyájas volt ifjuhoz, öreghez egyaránt és csak akkor sóhajtott, ha egyedül volt puha kis szobájában. Ilyenkor behunyta szemét és nézte azt, a mit a valóságban nem talált. Valami homályost, a minek nem tudta a nevét, de a mi szép volt és pirba borította halovány orcáját.

tos tuda-
levélkét,
— no meg
uj toalet-

arab vé-
zahajta-
is jutna
nd ? !

— várt,
ményének
magányos
mi lázát
zokogva
ságát...
veget a
l — a
: „nem,
fenékgig
phanyat-
on, teste

várostr :

áz előtt.
izléssel
elfogadó
egymás

üködve
bból a
lyet a
magyár
vesz-

! igaz,
et egy-
émíteni

k egy
barack-
dégeit.
likőrök

ines a

orter.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

hevesebben dobogtatta bizonytalan sejtelmekkel eltelt szívét.

A nyitott könyv és a behunytt szem olyan egyformát mutat az embernek. És ha Laura nem ült lecsukott szemekkel kék plüssös hintaszékén, akkor olvasott. Ha valami hiányzott a könyvből, akkor megtalálta azt a plüss borította széken szőtt ábrándjaiban. És ha homályosak voltak az alakok, melyek lehunytt szemei előtt lebegtek, akkor tisztán, fényesen ragyogtak eléje szeretett könyveiből.

És midőn az első esztendőnek napjai, pontos óramüként leforogtanak, a hintaszék fehér menyerezetű böleső mellé került és aztán együtt ringatták lassan, esendesen, álmosító, zajtalan ütemben. Mikor pedig aranyhaju Ibolyka szárnyanőtt madárként kirebbent a menyerezetes fészekből, órahosszat mozdulatlanul el tudott ülni az álmodozó asszony mellett, ki a szék ringásának megfelelően, egyenletesen, halkán simitgatta a csendes gyermek sárga selymü fűrtjeit. És míg a szótlán asszony lelke messze, messze szállott és látott távoli, aranykődbe vesző titokzatos árnyakat, addig a gyermek ájtatos figyelemmel nézett arczába, mint valamely nagy megfajtetlen titokba.

Holló Pál, a megérkezés utáni regelen, vázlataival kezében, egyenesen a vadászkastély ebédlőtermébe ment és egy festőállványról gondolkozva nézett maga elé. — Egyik főalaknak elhelyezésével nem volt egészen megelégedve. Nem vette észre, hogy a nyitott ajtón Csiszér Tamás lépett be nejevel. A mint a szép asszony tekintete a fiatal festő magas homlokára, esett, valami olyasmit érzett, mintha ismétlődne előtte valami. És míg férje karján az állvány aljáig ment, úgy tetszett neki, hogy a kék plüssös hintaszéken ring előre-hátra és szemei előtt egymásba kuszálódva, aranyos füstkarikákként húzódnak el ama jól ismert árnyalakok. — Ugy összerendezte, mintha álomból ébredne fel, midőn férje erős hangon jelenté: Holló Pál festőművész.

És az is csak folytatásnak tetszett neki, mikor a festő magyarul kezdte Csiszérnek a terveit és kibontotta előtte a vázlatokat. És míg hallotta a hangokat, önkénytelen mozdulatot tett kezével, mint ha simogatni akarná Ibolyka aranyhaját és szeretete volna lecsukni a szemeit. Midőn pedig a festő elhallgatott és kérdő tekintetű vetett rája és férjére, ő csak azt szeretete volna felelni: édes kis szobám, puha ringószékem, aranyos Ibolykám. És folytatá az álmot.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részv. társaság” közlése. 1897. február hó 25-én.

Allamadósság :		
Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.50 122.—
„ vasuti beruházásiköt. 4 1/2 %.	—	122.50 123.50
„ koronajárdék 4%.	—	98.75 99.25
„ regále vált. köt. 4 1/2 %.	—	100.50 101.50
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	123.— 123.50
Egységes államkötvény 4 1/2 %.	—	100.75 101.25
Tisza-szegedi 4%.-os nyer.-sorsj.	—	137.50 139.50
Részvények :		
Magyar hitelbank részvény	—	390.25 390.75
Osztrák hitelbank részvény	—	359.— 359.25
Magyaripar-éskeres. bank. r.	—	99.— 100.—
Sorsjegyek :		
Magyarjelzálogbank 4%.-os sorsj.	—	120.50 122.—
„ 3-os	—	103.50 104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.-os	—	116.75 117.25

Magyar vöröskereszt sorsjegy	11.—	11.50
Osztrák	—	20.50 21.—
Olasz	—	12.25 12.75
Bazilika sorsjegy	—	7.50 8.—
Jó-szív	—	3.90 4.30

Pénzszemek :

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.73
20 markás arany	—	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	—	9.52	9.55
1 Sovereigns	—	—	11.75	12.03
Debr. I-ső tkptr. 4 1/2 %.-os zl.	—	—	99.—	99.50

Debreczeni piac.

Febr. 22—23. heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 910 kgr. I. rendű 7.80, II r. 7.75, III r. 7.70.
Rozs, piacra hozatott 700 kgr. I. rendű 5.70, II r. 5.65, III r. 5.60.
Kétszeres, piacra hozatott 710 kgr. I. rendű 6.70, II. r. 6.65, III r. 6.60
Árpa, piacra hozatott 680 kgr. I. rendű 4.40, II r. 4.35, III r. 4.30.
Zab, piacra hozatott 700 kgr. I. rendű 5.60, II r. 5.55, III r. 5.50.
Tengeri, piacra hozatott 910 kgr ó-tengeri I. rendű —, II. r. —, III. r. —. Uj tengeri I r. 3.60, II. 3.55 III. r. 3.50.

Köles 5.—, 490, 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 2.— 1.80 1.70

Piaczi árucikkpek :

Kilonként: Árpakása 14 36 kr, aszaltszilva 22 kr., asztali dara 17 kr. burgonya 3 kr., borsó szépeességi 18 kr., szatmári 18 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsir 58—60, cukor 44, irós-vaj — frt — kr., köleskása 15 kr., lenese szatmári 24 kr., szépeességi 26 kr., liszt Nr. 1. 15 kr, Nr. 2. 14 kr., Nr. 13 1/2 kr., Nr. 4. 13 kr., Nr. 5. 12 kr., Nr. 6. 12 kr., olvasztott vaj 80 kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 15—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 64 kr., sótlán 56 kr., kávé 2, frt — kr.

100 kilónként: Bab fehér 8— babsárga 7.50 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.30, d. zsir 59—60 frt, széna I. rendű 2.60, II. r. 2.10, III. r. 1.50, szalma I. r. 60 frt. II. r. 50, szalonna sós 50—52 frt, szalonna sótlán 54— frt, hárj 56—58 frt, juh turó 56—, szappan 19.50 frt, aszalt szilva 19— frt, borsó 16.50 frt, lenese 19.50 frt, rizs 18 frt, pirszén 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén 1.80, árpakása 14.—16.—32

Állatvásár.

Egy pár hizott ökör — — — frt tehén 100—150 frt, hizott tehén bornyával 90—140 frt, fejős tehén bornya nélkül 100—200 frt, meddő tehén 65—100 frt, I. r. jármos ökör 300—370 frt. II. r. jármos ökör 250—300 frt, III. r. jármos ökör 180—200 frt, tinó 110—150 frt, üsző 30—50 frt. rugott üsző bornyu 15—25 frt, ökörbornyu 25—50 frt. Egy pár anya birka —, egy pár magyar juh —, egy pár ürü birka —, egy db. bika egy db. jó igás ló 150—250.

Ló felhajtattott 800 db., elkelt 510 db. Marha felhajtattott 1700 db., elkelt 1050 db. Sertés felhajtattott 750 db., elkelt 658 db. Sovány 6—12 hónapos — frt. Párónként egy éves—másfél éves 30—40 frt. Másfél éves—kétéves — frt. Öreg sovány — frt. 3—4 hónapos malacz páronként 14—20 frt. Kővér kilója 48.—50 kr. Uj szalonna 50—52 kr., Juh és birka felhajtattott — db. elkelt — db.

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, február 24.

Buzát ma gengen kínáltak, a kereslet gyenge volt. — Elkelt csendes irányzat mellett 15.000 métermázsza változatlan áron. Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom, változatlan árak mellett.

Eladott :
Buza. Tiszav.: 500 mm. 80. kg. 8.40 frt. 500 mm. 80. kg. 8.35 frt. 300 mm. 80. kg. 8.40 frton mind három hónapra.
Zab : 5.96—6.35.

Határidő-üzlet.

Az irányzat szilárd volt s jó forgalom mellett az árak is emelkedtek. Hivatalos felmondások nem történtek. Hivatalos zárófolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző-bizottság a következő hivatalos záróárfolyamokat állapította meg :

Buza szept.—októberre 1897	7.32—7.37
„ márcz.-ápr.-ra 1897	7.81—8.87
„ május—júniusra 1897	7.78—8.85
Rozs 1897	6.55—6.57
Tengeri máj.—jun.-ra 1897	3.85—3.83
Zab márcz.—ápr.-ra 1897	6.05—
Repeze aug.—szept. 1897	10.90—

Zárlat 4 óra 30 perczkor :

Buza ősztre 1897	7.35—7.36
„ tavaszra 1897	7.84—7.85
„ máj.-júniusra 1897	8.81—7.82
Rozs 1897	6.53—6.54
Zab 1897	3.84—3.85
Tengeri máj.—jun.-ra 1897	6.03—6.05
Repeze 1897	10.90—10.95

Szerkesztői posta.

Karem. (Debreczen). Szives közleményét köszönjük. Közlését holnapi tárcánkban kezdjük meg. Üdvözlét.
L. J. (Debreczen). Versét szombati mellékletünkön közöljük.

Debreczeni városi színház.

Folyószám 153. 35-ik Bérletszűnet.

Pénteken, 1897. február hó 26-án :

Ujházy Ede ur 3-ik vendégfelléptével :

Péntek este.

Színmű 1 felvonásban írta: Szomorj Dezső.

Ezt követi :

Szép Galathea.

Vig operette 1 felvonásban.

Végül :

Katonásan.

Vigjáték 1 felvonásban.

Szombaton, 1897. február hó 27-én :

Ujházy Ede ur 4-ik felléptével :

Constantin abbé.

Vigjáték 3 felvonásban.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul :	ó. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	reg. 8 40
Budapest-Nagyvárad felé	d. u. 12 36
Budapest-Nagyvárad felé	este 10 31
P.-Ladány-Nagyvárad-felé *)	d. u. 3 48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli 12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 15
Szatmár-M.-Sziget felé	d. u. 4 07
Szatmár-M.-Sziget felé	este 8 —
Szatmár-M.-Sziget felé	éjjel 3 05
Csak Szatmárig	reg. 5 30
Miskolcz-Kassa felé	reg. 8 25
Miskolcz-Kassa felé	este 8 10
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u. 4 02
H.-Böszörmény-Büd- (m. áll. v.-tól)	reg. 5 28
Sz.-Mihály-felé (vásártérről)	reg. 5 51
„ (m. áll. v.-tól)	d. u. 3 57
„ (vásártérről)	d. u. 4 10
Fűzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg. 4 42
„ (vásártérről)	reg. 5 —
Ohat-Köcs-Polgár felé m. áll. v.-tól	d. u. 4 12
„ (vásártérről)	d. u. 4 24
Derecske-Nagy-Léta felé	reg. 8 35
Derecske-Nagy-Léta felé	d. u. 4 17

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

